

[Aksel Larsen.]

Udskejelser og Lovovertrædelser, som nærmest falder ind under det Begreb „politisk Kriminalitet“, som det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen har skabt. Paa den anden Side kan man ogsaa nok sige, at hvis Politiet ikke i meget stort Omfang bliver brugt til højst almindelig Budtjeneste og i det hele taget er overlæst med en Mængde Funktioner, som slet ikke hører under Politiet, saa maatte der være Kræfter nok til at bestride det nødvendige til Ordenens Opretholdelse og Sikkerheden her i Landet. Jeg tror, man skulde benytte Lejligheden til at overveje dette Spørgsmaal og se, om det ikke var muligt paa den Maade at rationalisere det og spare Staten for en Del Udgifter.

Der er ved dette Forslag i hvert Fald en direkte og positiv Fordel. Det findes ikke i selve Forslaget, men det findes i Bemærkningerne, hvor der siges noget, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil citere:

„I Forbindelse med den fornævnte Indstilling har Rigspolitichefen stillet Forslag om at udbygge Organisationen af Sikkerhedspolitiet, hvis Opgave jo er at skabe Værn mod Foretagender eller Handlinger, som kan antages at være rettet mod Rigets Selvstændighed og den lovlige Samfundsordning.“

Dette er interessant og for saa vidt godt, som der hidtil, mig bekendt, overhovedet ikke nogetsteds har været nogen som helst Begrundelse for Eksistensen af det politiske Politi eller den saakaldte Sikringsafdeling. Jeg har engang rejst Spørgsmaalet og bedt om at faa en Forklaring paa, med hvilken Bemyndigelse man har indrettet et politisk Politi her i Landet, og ikke kunnet faa noget Svar paa det. Nu bliver det da i det mindste i Bemærkningerne til et Lovforslag fastslaaet, at noget saadant faktisk eksisterer. Og det er en Fordel, at den Slags eksisterer i Henhold til Love og Beslutninger fremfor at eksistere saa at sige illegalt. Jeg maa kun sige, at Bemærkningen her ikke er heldig. Der staar om Sikkerhedspolitiet, at „dets Opgave jo er at skabe Værn“ o. s. v., o. s. v. Dette „jo“ er ikke paa sin Plads. Da man hidtil har holdt hemmeligt, at der eksisterede et politisk Politi, og ikke villet sige noget om det og dets Funktioner, saa er det lidt anmassende af Administrationen og Ministeriet at gaa ud fra, at det er noget, alle Mennesker ved. Man har hidtil ikke villet give Oplysning om det.

Jeg kan ikke deltage i det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansens Begejstring for Politiet, som det ærede Medlem roser for dets hurtige og haandfaste Opklaring af visse Spionsager. Jeg synes, at Politiet har været ualmindelig langsomt. Jeg regner med, at Politiets fantastiske Langsomhed i disse Sager kan have været meget farlig for Landet og for Landets Selvstændighed. Det er Aar siden, at vi i den kommunistiske Presse gjorde opmærksom paa visse mystiske Foreteelser inden for en bestemt Koloni af Ikke-Danskere her i København og gjorde opmærksom paa, at visse Foreteelser syntes dirigeret af Personer, der officielt spillede en Rolle som Bladkorrespondenter til udenlandske Blade. Man vilde hverken i Regeringen eller i Politiet tage sig af de Oplysninger, vi kom frem med, til Trods for at det, forekommer det mig, var ret graveværende Forhold, der blev bragt Oplysninger frem om.

Det har senere i sørgelig Grad vist sig, at vore Oplysninger hverken var Fantasi eller var overdrevne, men at de havde solid Bund i Virkeligheden. Desværre ser jeg mig ikke i Stand til at tro paa, at man har faaet gjort rent Bord. Jeg er villig til at erkende, at man har gjort en god Begyndelse, om end en meget forsinket Begyndelse, men jeg kan altsaa ikke ligefrem rose Politiet for den ganske usædvanlige Langsomhed og Skaansomhed, hvormed man er gaaet til Værks i dette Forhold.

Jeg har ikke flere Bemærkninger at knytte til Lovforslaget, saadan som Situationen er nu, og vort Parti maa forbeholde sig sin Stilling, til vi ser, hvad der kommer ud af Udvalgsbehandlingen, og hvordan det gaar ved de senere Behandlinger af Sagen her i Tinget.

Gerda Mundt: I Tilslutning til de Udtalelser, som er fremkommet under Finanslovdebatten om det kvindelige Politi, vil jeg gerne her ved denne Lejlighed, hvor vi drøfter Politiet, have Lov til at sige nogle Ord, i særlig Grad naturligvis henvendt til den højtærede Justitsminister.

Jeg vil gerne takke den højtærede Justitsminister for hans Udtalelser om det kvindelige Politi, og jeg kan fuldstændig forstaa ham og er ganske enig i hans Konklusion, nemlig at det gælder om paa dette Omraade at finde virkelige Beviser frem og overbevise Rigspolitichefen om, at der er en særlig Indsats for det kvindelige Politi at gøre; der kan naturligvis ikke være Tale om at forsøge paa at paatvinge den sagkyndige